

O lidských národech nejsevernějších zemí západu Středozeemě.víme málo, neboť písemnosti se o nich téměř nezmiňují. Pátráním ve starých knihách najdeme zmínku o pobřežním národu lidí, který hrál velkou roli v příběhu vidoucích kamenů a Severního království. Byly zde však i další lidské národy. Někteří žili ve stínu temného Angmaru tak dlouho, že stín padl do jejich srdcí a oni se stali nedůvěřivými a v očích cizinců zlými. Není divu, že mezi takovými docházelo k rozporům a hádkám o moc. Neměli totiž vládce a žili v kmenech, které vedl náčelník, dokud byl schopen svou pozici si uhájít. Bylo jen otázkou času, kdy se některý kmen rozhodne odejít dál na jih do úrodnějších zemí. A vskutku, v době kdy v Dol Gulduru rostla moc a Rada teprve začínala tušit, jaké nebezpečí hrozí, se náčelník Hardin se svým kmenem rozhodl podniknout dlouhou a namáhavou cestu na jihozápad, aby se dostal do úrodných zemí severně od Kraje. Usadili se zde a dlouho byli nepovšimnuti, neboť Severní království zaniklo a hraničářů bylo v té době málo a dál než k Severce nechodili. Objeveni byli teprve okolo roku 3000 tř.v. kdy začal být Kraj bedlivě střežen Hraničáři. Ti však měli jinou práci a proto přicházeli málokdy. Hardina, který zemřel roku 2989 tř.v. vystřídal jeho syn Hardar, velmi ambiciózní náčelník, který se pramálo staral o velké činy té doby, neboť se jich téměř nedotýkali. Přesto zlo té doby přineslo zkázu jemu i jeho kmeni, neboť když v září roku 3019 tř.v. přišel Saruman do Kraje. Vyslal své posly k Hardarovi a přesvědčil ho aby se, se svými bojovníky, přidal na jeho stranu. Sauronův pád v Kraji byl však stejně rychlý jako jeho vzestup a tak se Hardarovi bojovníci nikdy do žádného boje nedostali, jediné co dokázali bylo vydrancování jedné vesnice poblíž Hůrky. A tam se také poprvé dostali k novinkám té doby. Slyšeli o pádu Sarumana a zničení Temného Pána (o kterém věděli jenom to, že je, ale přesto pochopili, že je to velká událost) a hlavně o Bitvě v Povodí (3. Listopadu 3019 tř.v.). Hardar dostal strach a prchal zpět do své vesnice. Když dorazil čekaly ho novinky, kterým se zdráhal uvěřit. Vesnici totiž v době jeho nepřítomnosti navštívil jeden z hraničářů a vyprávěl o událostech Jihu. Bylo jasné, že se vrátil Král z Númenorské krve. I na Severu bylo jméno Númenoru dobře známo a o těch kdož z něj pocházeli věděl Hardar jenom to, že jsou velmi mocní. Pramálo však věděl o jejich laskavosti a moudrosti. A tehdy, snad díky stínu dávného Angmaru, který na jeho kmeni ležel, či některé ze Sarumanových lží se jeho srdce obrátilo ke zlu. V hrůze z Krále prchl se svým kmenem a ukryl se v podzemním městě, které zbudoval jeho otec jako útočiště pro případ ohrožení kmene vlky. Říká se, že už nikdy nikdo z jeho kmene nespátří světlo světa, neboť žijí ve strachu z Krále na povrchu.. Rozšiřují své podzemní město, žijí v něm a nikdo se odtamtud nevrací, pokud zabloudí do těch míst....